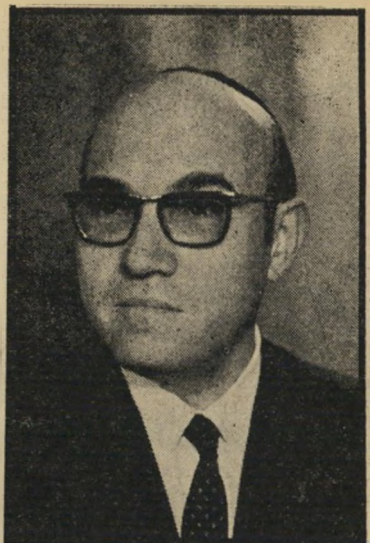

נציב מן
מבקר בעתיד?

מן יהיה הממונה

רואה-החשבון **יצחק מן**, שהתמנה עתה כנציב מס-הכנסה, ימלא תפקיד זה משך חצי שנה בלבד. אחר-כך יחליף את **משה נוידרפר**, הממונה על הכנסות המדינה. במקומו של מן, כנציב מס-הכנסה, יתמנה **אליעזר שילוני**, שר-האוצר **יהושע רבינוביץ** רוצה כי מן יכניס לפעולה את מסקנות ועדת בן-שחר, וכי יחליף את נוידרפר, שהוא אבי שיטות איגביות-המיסים הקיימות. נוידרפר ביקש להמשיך בתפקידו חצי שנה נוספת, כדי שימצא לעצמו ג'וב אחר, מחוץ לממשלה.

יצחק מן הוא נשיא ליגת רואי-החשבון, ותומך נלהב במסקנות ועדת בן-שחר. בשיחות פרטיות עם ידידיו טען, כי חלומו הגדול לעתיד הרחוק הוא לקבל את תפקיד מבקר-המדינה.

רכטר יואשם בפלילים!

המישטרה החליטה להמליץ לפני ה-פרקליטות על הגשת כתב-אישום נגד **צבי רכטר**, לשעבר מנכ"ל "סולל-בונה". סעיפי-האישום המומלצים על-ידי המישטרה כוללים גם זיוף מיסמכים, נוסף ל-עבירות על תקנות הגנה, כספים וחוראות-הפיקוח על מטבע זה.

ההחלטה על הגשת כתב-האישום על-ידי המישטרה, כמוה כשימת קץ לתקי-ווחו של רכטר לשוב לתפקידו הקודם ב-"סולל-בונה".

מנכ"ל רכטר
אישום בקרוב

שערוריית

המונכ"ל הפורש

המועצה לצרכנות היא גוף ציבורי ה-פועל על סמך הקצבות תקציב המדינה. מתקציב שנתי של כמיליון לירות, מע-בירה המועצה - בניגוד לחוק התקציב - חצי-מיליון לירות לרשות לצרכנות של ההסתדרות. נשארים לה להגנה על ה-צרכנים חצי מיליון לירות. 10 אחוזים מסכום זה נורקים מדי-שנה לים, פשוט כמשמעו, בידיעה מלאה. סגן-אלוף (מיל.) **שאול ענבר** היה מנהל "בית-החייל" ב-תל-אביב, נכשל בתפקידו וחיפשו עבורו מקום אחר. את תפקידו ב-"בית-החייל" קיבל לאחר שכבר פרש מצה"ל, ולא היה צריך לעבוד.

לענבר היו קשרים טובים, וכיוון ש-ב-אחת עת - 1972/1971 - הוקמה ה-מועצה לצרכנות, הציעו אותו לעמוד ב-ראשה כמנהל-כללי.

משך שנתיים שימש ענבר מנכ"ל ה-מועצה, והצדיק לחלוטין את התיקיות שתלו בו: היה נוח, ממושמע, והמועצה לא עשתה כמעט דבר פרט לחלוקת מש-כורת והטבות למנכ"ל.

במילחמת יום-הכיפורים התגייס גם ענבר ושירת במילואים באיזור תל-אביב, כשהוא מנצל את המילואים להשיג ב-מישרדו שבמועצה לצרכנות. יום לפני ה-שיחרור הפורמלי, בנובמבר 1973, עת נסע מישרדו המועצה לצרכנות אל ביתו, נתקף במכוניתו בהתקף-לב, והתברר כי לקה בסתימת-עורקים בשלב מתקדם, ש-התפתחה לכדי שיתוק חלקי של גופו.

למה נסע

שניצר

לברזיל?

בורסת היהלומים סערה. נשיאה, היה-לומן **משה שניצר**, נסע במפתיע ל-ברזיל. חדרי הבורסה רחשו ניוחשים: הנסיעה היתה בדיוק במועד שבו נערך בישראל שבוע-הייצוא ושניצר נעדר ממנו. בברזיל נמצאו באותה עת ראשי סינדיקט היהלומים הלונדוני, שבאו לבחון אפשר-רויות להשקעות-ענק בברזיל. האם מתכנן שניצר משחו עם הסינדיקט בברזיל?

שוב הופעלו הקשרים הטובים, וצח"ל הכיר בו כנכח-מילחמה לכל דבר, על כל המשתמע מכך. אחרי חודשים אחדים החליט לחזור לעבודה, למרות שמצבו היה כזה שלא יכול - ואינו יכול גם עכשיו - לעשות דבר. היו במיאים אותו למישרד בכיסא-גלגלים. הוא היה שוהה שם כשעה, ואז מחזירים אותו הביתה, ל-אחר בשבתותו במועצה לא עשה דבר, בגלל השיתוק.

אם קודם-לכן היתה המועצה משותקת, הרי עתה הפכה העתק של מנכ"ל ה-מישותק. ראשי המועצה לצרכנות, שידעו כי הוא מקבל כל העת מצה"ל פנסיה מלאה ודמי-ינכות, החליטו לפטרו ולמנות תחתיו מנכ"ל חדש - את עורכת-הידין **מאיה תבורי**. ענבר שוב הפעיל קשרים, איים בהתאבדות, והשר חיים בר-לב הורה למנותו כיועץ מיוחד של השר.

בן-שחר - בסט-סלר

מינהל הכנסות המדינה מדפיס עתה מהדורה שנייה של דו"ח בן-שחר, לאחר שהמהדורה הראשונה אזלה מן השוק תוך חודש. מנהל מוזיאון המיסים המוציא את הדו"ח לאור, **אברהם מנדל**, אמר כי זוהי הצלחה בלתי-רגילה, שכן סיפורת

נשיא בן-שחר
מכירה בשפע

מיקצועית נמכרת בדרך-כלל בכמה שנים. המינהל מוכר את הדו"ח לכל דורש במחיר של 7 לירות, שהוא מחיר העלות, לא כל רווח. כל מהדורה של הדו"ח היא בת 1000 טפסים. מנדל אמר כי הוא מוכן לספק לחנויות-הספרים כל כמות, במחיר העלות.

ריון - יו"ר פיתוח

יורם ריון, יושב-ראש מועצת-המנהלים של חברת "שיכון עובדים", התמנה גם כיושב-ראש מועצת-המנהלים של חברת היהלומים הממשלתית "פיתוח". קדם לו בתפקיד **פלך מעוז**, שהיה שנים רבות מנהל החברה, עת היה **מיכאל צור** היושב-ראש שלה. מעוז מייצג את משווק-היהלומים הלונדוני **בונאס**.

בוסל הקמח

בית דרום-אפריקה

החברה לפיתוח מנשה, בראשותו של עורך-הידין **אברהם** ("אייבי") **נאמן**, קיבלה מיכתב מיומי בית דרום-אפריקה על ביטול התוכנית.

בל"ל משלם

30 אלף ל"ל למחר

"בנק לאומי לישראל" מציע מחיר של 30 אלף לירות למטר עבור סניף בבית בורסת היהלומים החדש, הנבנה ליד ה-בורסה הקיימת ברמת-גן. "בל"ל" ירכוש כ-600 מטר, כולל יציע. יהיה זה המחיר הגבוה ביותר שישראל עבור שטח בנייה.

עבור שטח לסניף בנק במקום אחר, ברחוב הירקון מול שגרירות ארצות-הברית, מציע "בנק לאומי" מחיר של 20 אלף לירות למטר. הבנק מוכרז לחשיג לעצמו אחיות באיזור זה, לאחר ש-"בנק הפועלים" נכנס ללב האיזור על-ידי רכישת קומה שלמה (חיות קרקע) בבית "אליטליה", מול מלון "דן". "בנק לאומי" סירב קודם-לכן לקנות את ה-קומה, ועתה הוא מצטער על כך.

"בנק לאומי" קנה לפני כמה שבועות את קולנוע "עדן" הישן ברחוב לילינבלום בתל-אביב. הבנק שילם תמורת המיגרש בן 1.6 הדונם סך של 3.5 מיליון לירות. עם רכישת הקולנוע השתלט "בנק לאומי" על כל חגוש שבין הרחובות לילינבלום ו-יהודה הלוי באותו איזור.

משען" משקיע

100 מיליון לירות

יושב-ראש מרכז "משען", **זאב וינר**, סיים הכנת תוכנית השקעות של רשת בתי-האבות של ההסתדרות, בהיקף של 100 מיליון לירות. במיסגרת התוכנית יגדל כושר הקליטה של "משען" ב-2500 מיטות נוספות. כיום יש ל-"משען" 2300 מיטות.

השבוע הונח וינר בבית-האבות של "משען" בחולון עוד 320 מיטות חדשות, המקום יקלט כמה ממייסדי ההסתדרות, ביניהם דמות ציורית של הישוב הישן, **נתן חופשי**.

וינר עצמו סירב להגיב על המיכתב של עובד "משען", שפורסם ב-"העולם הזה" וכלל טענות נגדו. הוא הסכים רק לומר, כי עצם העובדה שעובד "משען" יכול לפרסם מיכתבים כאלה נגד מנהל, בלי חשש, מעידה על הרוח השוררת ב-"משען".

הבניין צריך היה להיות מוקם על-ידי קבוצה של שביעה משקיעים, וחם קיבלו שטח של שלושה דונם במנשה ללא מיכרז, באישור מיוחד של ועדת שרים. הקבוצה, העומדת בראש המגבית בארצה, שילמה תמורת השטח 2.5 מיליון לירות - מחיר שהוא בבחינת בדיחה. השפל ה-כלכלי בארצם הביא לביטול התוכנית, וחם קיבלו עתה את כספם חזרה, בי-תוספת ריבית של 7%.